

Andělu církve v Thyatirech

1. část – 28. září ráno

Chvála buď Hospodinu. Začnu, ale nevím, kde skončím. Je úžasné, že jsem se nemusel učit, jak přinášet slovo, poselství. Od doby, kdy jsem se obrátil k Pánu, až do dnešního dne mě Pán vyučuje, abych slyšel Jeho hlas, abych mohl mluvit. Vzpomínám si na první kázání, které jsem kdy ve svém životě měl. Bůh mi řekl, abych uspořádal shromáždění. Předtím jsem nikdy ani v žádném shromáždění nebyl. Řekl jsem: „Pane, co budu dělat, co budu říkat?“ On mi odpověděl: „Otevři svá ústa, já je naplním.“ Nerozuměl jsem Mu, tak mi musel sedmkrát tuto větu opakovat: „Otevři svá ústa, já je naplním.“ A tak na tom shromáždění jsem si stoupl dopředu a otevřel ústa. Možná to zní legračně, ale ve chvíli, kdy jsem otevřel ústa dokořán, Bůh přišel k mému uchu a šeptal mi, co mám říkat.

Na počátku své služby jsem takto kázal, jedno ucho jsem měl nastržené na Boha a nikoho kolem jsem nevnímal. Jednoho dne vstoupil do mě a byl jsem pokřtěn Duchem svatým. Ani jsem nevěděl, jak tuto zkušenost nazvat. Ale věděl jsem, že Bůh se dostal někam dovnitř do mě, protože mluvil skrze moje ústa. Nějaký čas jsem si kladl otázku, jestli mě Bůh neopustil, protože už nebyl u mého ucha a nešeptal mi do něj. Ale potom mi řekl: „Naslouchej tomu, co je ve tvém srdci.“ Víte, naslouchat srdci je neskutčná věc, protože vaše srdce má tendenci reagovat na vaše pocity. A tak prorok musí dávat pozor, aby nemluvil podle svých pocitů, ale podle toho, jak mluví Bůh.

Když k vám tedy nyní přicházím, usiluji o to, aby moje mysl byla velmi čistá. V mysli se mi nehoní něčí problémy nebo moje vlastní, přemýšlím o Božím slově. Jsem svobodný od toho, že bych musel nastudovat, co vám mám říci. Modlete se, bratři, protože je to dar Ducha svatého, na který spoléhám, který mě uschopní přinést vám poselství.

Prozradím vám jedno tajemství. Někdy jsem tak unavený, že ani nemám čas se na Boží Slovo podívat, a když ho pak čtu, Duch Boží mi ho najednou obživí a mluví skrze ně. Začne přicházet určité slovo, určitá myšlenka, a když ji dokončím, přijde jiná. Potom mi najednou přijde na srdce příběh, zkušenost, kterou jsem zažil. Ale je jedna věc, kterou jsem slíbil Bohu, a sice to, že nikdy nebudu ve službě mluvit o ničem, čím si nejsem jistý. Někdo se mě ptal: „Jsi si opravdu jistý, že se stala ta událost, jak jsi mluvil o knězi, který vzal provaz a hodil ho kolem krku člověka, a pak ho uvláčeli k smrti za autem?“ Odpověděl jsem: „Ten příběh jsem řekl i se jménem člověka, který byl v této situaci zainteresován, protože sám

událost popsal ve své knize a osobně mi o tom vyprávěl.“ Tímto způsobem budeme přistupovat k Božímu Slovu dnešního rána. Jak ho budeme číst, Bůh nám jistě části Slova obživí, a potom půjdeme dál.

Dostali jsme se do 2. kapitoly Zjevení k 18. verši:

„Andělu pak Tyatirské církve piš: Totoť praví Syn Boží, kterýž má oči jako plamen ohně, a jehož nohy podobné jsou mosazi.“ V minulém kázání jsme hovořili o andělech církve a někteří z vás tady nebyli. Jak Bůh dává povstat svému lidu na různých místech, ať je to Maďarsko, Rumunsko, Česko, Slovensko, tak na vás vkládá zodpovědnost, abyste byli andělem, poslem pro dané místo. Někdy zjistíte, že jste jaksi posly těm, kteří mluví vaším jazykem. I když se zde mluví o přirozené oblasti, Tyatiře, má význam nějaké duchovní oblasti.

Zastavme se na chvíli a pojďme udělat takový průřez královstvím temnoty, jak vypadá, jakou má strukturu. Satan rozdělil tento geografický svět na určitá království, sféry panování, a nad různými oblastmi ustanovil různá knížata d'áblů. Když se člověk v nějaké oblasti na světě narodí, rodí se pod vliv vlády daného knížete. Některá knížata jsou knížaty nad jistými duchovními oblastmi. Například oblast materialismu. Lidé jsou pyšní na svůj materiální majetek, co mají, co vlastní. Dokud nemáte krásné auto, krásný dům a krásnou ženu, tak nejste ve společnosti považováni absolutně za nic. Kníže povzbuzuje a podporuje lidi, aby uvažovali a žili tímto způsobem. Skutečný problém je v tom, že jste se do této věci narodili a ta věc byla narozena ve vás. V mém případě to bylo násilí, my jsme se narodili v povaze násilí. Násilí bylo součástí našeho každodenního života. Někdo z vaší rodiny, rodič, prarodič, praprarodič nebo ještě dál se kdysi namočil do nějaké tělesnosti, hříchu. Co mi Duch Boží teď dává před oči, to, co vidím, je pornografie. Pornografie je nemoc, která se zmocní mysli člověka. Představte si to: Bratr přichází do církve na shromáždění, a když vidí sestru, tak ji nevidí oblečenou, ale nahou. Bože, pomoz! Já napomínám toho ducha, který je na tomto místě, ve jménu Ježíše Krista napomínám ducha pornografie. Bratři, říkám vám, odmítněte to nyní. Ti, kteří jste tím zotročeni, odmítněte to, zavrhněte to ve jménu Ježíše Krista. Haleluja. Moc brzo jste přestali. Napomínejte tu věc. Tlačte ji ze svého života. Bible říká, že když budete vzdorovat d'áblu, uteče od vás. Pornografie není přirozená, je to duch.

Vyvstává otázka: Může syn Boží mít nečistého ducha? Odpověď zní: ano. Odpověď je ano! Křesťan může mít všechno, co chce, včetně démonického ducha. Řeknete mi: „Bratře duCille, nerozumím tomu. Když mám v sobě Pána, jak můžu mít v sobě také nečisté duchy?“ Ježíš je v mém domě, ale pod podlahou běhají krysy. V lidské duši je mnoho místa, jsou v ní obrovské prostory, kde má být Kristus, a kde mohou být i démoni.

Když k vám přichází Kristus, tak první místo, na které vstoupí, je váš duch, lidský duch. Když přijmete Ježíše Krista, přijmete do své duše krev s její očišťující mocí. Pojdme se podívat, o čem mluvíme, protože slovo duše má široký význam. Mluvím o vaší mysli, o vašich citech, mluvím o vaší vůli a vašich touhách. Buďte upřímní před Bohem. Přijali jste Ježíše Krista, ale někdy vaše mysl bloumá daleko.

Bratři, už jste někdy poklekli k modlitbě a zjistili jste, že vaše mysl putuje někde daleko? Říkáte si: Ne, ne! Budu myslet na Pána. Znova se začnete modlit a znova vaše mysl někam uletí. Je to tak? David říká: „Tvé slovo jsem ukryl ve svém srdci, abych proti tobě nehřešil.“¹ Když se vám to začne dít, začněte opakovat a sát do sebe Boží Slovo, je to vaše jediná naděje. Pornografie ničí církve. Církve má počítače a na počítači můžete vidět všechno, co chcete. Pracoval jsem s jedním mladým člověkem. Byl to mladý člověk, nebudu říkat, jestli to byl on nebo ona, protože někdo z vás by potom mohl říct: „Bratře, ty jsi mluvil o mně.“ Kdykoliv jsem přišel do místnosti, kde tento člověk pracoval na počítači, vždycky klik, a na monitoru bylo jiné okno. A tak si říkám: Tady je něco špatně. Když tento člověk odešel od počítače, trochu jsem se do něj podíval. A přišel jsem na to, že je možné najít tam pornografické věci. Byl jsem šokován, že ten mladý člověk se účastní takové démonické aktivity. Pokud vaše děti mají k dispozici počítače a nevíte, co na nich dělají, tak je velmi jednoduché zjistit, kde brouzdají nebo kam se dostali. Zkušení bratři vám poradí. Pornografie porušuje mysl. Nejste pak schopni držet svoji mysl nasměrovanou na Boží věci. Když přijdete do církve, abyste uctívali Hospodina, uprostřed chvály bum, přijde před vás ďábel s nějakou pornografickou myšlenkou. A nejen s myšlenkou, ale také se slovy. Nečistá démonická slova přicházejí do vaší mysli.

Jeden mladý člověk poslouchal hudbu... Moderní hudba se podle mého poznání nedá nazývat hudbou. To není hudba, jsou to démonické projevy. Byl jsem šokován, když jsem se zaposlouchal do jejích slov. Víte, když v nebi zní hudba, mluví, hovoří k nitru andělů. Pozdvihuje je duchovně výše a výše, dává jim energii. Když se pozdvihuje na vyšší rovinu, tak nakonec dostoupí na místo v nebi, kde jsou archandělé. Michael, Gabriel, andělé jako Hejlel a jim podobní, kteří jediní mohou takovou hudbu absorbovat. Je těžké vysvětlit, co bych vám chtěl říci. Ale hudba byla předurčena, stvořena k tomu, aby ve vás něco tvořila. Rozumíte mi? Část tvůrčí moci a schopnosti Boží je v hudbě, kterou Bůh hraje v nebi.

¹ Žalm 119:11 – „V srdci mém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.“

V nebi byl jeden zářivý anděl, který se jmenoval Hejlel. Hejlel znamená zářivý nebo jasný. Měl takovou moc zářit, takovou jasnost. Snažím se popsat něco, co je vysoko v duchu, nějak vám to přiblížit a předložit. Světlo je energie. Zvuk je také energie. Ježíš Kristus stvořil tohoto anděla se zvláštním záměrem. Jeho jasnost a zářivost převyšovala všechny ostatní anděly. Byl velmi jasný, zářivý, byl to jas nejvyššího řádu. Písmo říká, že to byl cherub přikrývající, takže když začal jednat, frekvence jeho moci zastínila okamžitě každého v jeho přítomnosti a přiváděla všechny ke chválení Boha.

Když mluvíme o chvále Boží – když anděl chválí Boha, tak do sebe přijímá Boží moc. A na čím vyšší rovině chválíte, tím více Boží slávy, energie a moci do vás vstupuje. Jeden z těch andělů byl tak mocný, že energie slova, které by vyslovil, by byla schopna zničit celý svět. Nechci přijít o vaši pozornost. Pokud říkám něco, co vás mate, tak se raději vrátím k našemu tématu. ☺ Tento anděl byl mistr hudby a svojí mocí zastíňoval celé nebe. A nebe pod jeho přikrytím konalo, co tento anděl chtěl. Písmo říká: „Ty jsi ten cherub přikrývající a já jsem tě tak učinil.“² Pro tuto úžasnou moc, kterou měl, se v něm probudila myšlenka, že má stejnou moc jako Bůh. To je ten anděl, který se stal satanem – protivníkem. V Izaiáši někdo z překladatelů vložil latinské slovo a nazvali ho Luciferem, protože latinské Lucifer je odvozeno od slova světlo. Znamená světlo. Ale v původním textu toto slovo není použito. Jmenoval se Hejlel, a když padl, své jméno ztratil. Stal se z něj satan.

Mluvíme o tom proto, abyste viděli, jak je království satana zorganizováno. Satan zůstal mistrem hudby i ve svém padlém stavu a používá hudbu k tomu, aby ovládal a ničil naše děti a lidi okolo nás. Hudba prodělala veliký zvrat, změnu, v době, kdy na scénu přišli Beatles. Beatles hráli hudbu, jejímž podtextem byla duchovní hudba z Indie. Nevím, jestli jste to někteří z vás mladých zažili, ale když zpívali na koncertech, tak desítky mladých žen omdlávaly. Do mdlob je uváděl hypnotický účinek hudby. Nevím, jestli jste někdy viděli, jak působí hypnotizér. Kdo z vás viděl hypnózu? Zvedněte ruku. Ne všichni jste to viděli. Řeknu vám o hypnóze jeden příběh.

Moje sestřenice bývala velmi neklidná, energická mladá dáma. Jednou jsme byli v době Vánoc v jednom baptistickém sboru a do zábavné části programu tam měli pozvané hypnotizéry. Ten člověk říká: „Chci nějakého dobrovolníka, předvedeme hypnózu.“ Moje sestřenice vyskočila a říká: „Mě nedokážeš zhypnotizovat. Vsadím se, že mě nezhypnotizuješ.“ Řekl:

² Ezechiel 28:14 – „Ty jsi cherubem od pomazání. Jakž jsem tě za ochránce představil, na hoře svaté Boží jsi byl, u prostřed kamení ohnivého ustavičně jsi chodil.“

„Dobře.“ Dvě židle postavil kus od sebe a položil ji na ně. O jednu jí opřel paty, o druhou hlavu a uprostřed ji držel, podpíral. Pak jí řekl: „Jsi prkno!“ Všichni koukají, on tu mladou dámu nazval prknem! V okultním světě se tomu říká autosugesce. Vsugeroval její mysli, že je kus prkna. Potom dal ruce pryč. Všichni jsme byli šokováni. Ta dívka tam prostě ležela ve vzduchu, patou opřená o jednu židli, temenem hlavy o druhou. Ležela rovně jako prkno. Co na tom bylo nejstrašlivější – že na ni něco položil a pak si na ni stoupl. To je absolutně nepřirozená situace. Není na tom nic přirozeného. Pak luskl prsty a řekl: „Probud’ se,“ a zesponu ji zachytil. Ona se probírala a první, co mu řekla: „Říkala jsem ti, že se ti to nepodaří. Já jsem ti to říkala.“ Všichni jsme se začali smát, protože jsme viděli, co se stalo. Byla naprosto mimo vědomí. To je moc, která je v lidské mysli.

Vracíme se zpět. Dábel vládne v různých oblastech, teritoriích, pomocí svých duchů. Mluvil jsem o pornografii, což je oblast, ve které se snaží zničit naše děti. Další oblast, ve které se nás pokouší otrávit, je oblast sexuality. Smilstvo, v řečtině je pro něj slovo *pornea*, znamená nezákonné, protizákonné směřování a míchání věcí. Na čem bych mohl vysvětlit, co je smilstvo a cizoložstvo – představte si kávu. Máte rádi kávu? Mnozí z vás jistě. A máte rádi mléko do kávy? A někdy cukr. To všechno se ke kávě hodí. Ale co kdybych si do ní přidal ještě trochu polévky. Co na to říkáte? Jak by se vám líbila polévka v kávě? Co třeba máslo? Máslo je velmi dobrá věc, ale máslo v kávě? Co vy na to? Co ještě máte rádi – čokoládu? Vajíčka do kávy? Přidáme ještě trochu kečupu do kafička. Všechno to jsou dobrá jídla, ale nebyla stvořena k tomu, aby z nich byla jedna směs. A to je smilstvo, cizoložství, nesvatá směs. Je to zvláštní věc – svět na to nemyslí, neví o tom. Ale když se dva lidé spojí ve smilstvu, tak se spojí třeba s dalšími 50 nebo 100 lidmi. Protože kdo cizoloží s vámi, už předtím cizoložil s někým jiným a předtím s někým dalším a tak dále. Je to geometrická řada, která se rozrůstá. A tak vidíte, jak nečisté je to v přirozeném. A Bůh říká, že v duchu je to ještě mnohem horší.

Církev začala míchat, směšovat zbožnost se světem. Dvě věci se míchají dohromady a pak se to smíchá s další směsicí a pak s další. A skončíte u chvály a uctívání, které není z Boha. Pak zjistíte, že církev dnešní doby se odvrátila od Boha. Chcete nějaký důkaz? Katolická církev je mistrem směsic. Především, Bůh skrze Ježíše Krista zrušil kněžství. Kněz je někdo, kdo stojí mezi Bohem a lidmi, a tato pozice byla zrušena krví Ježíše Krista. Písmo říká, že je nyní otevřena nová a živá cesta do Božího království.³ A tak k Bohu jdete přímo skrze Ježíše Krista, vašeho velekněze. Ale

³ Židům 10:19-20 – „Majíce tedy, bratří, plnou svobodu k vjití do svatyně skrze krev Ježíšovu, tou cestou novou a živou, kterouž nám způsobil skrze oponu, to jest tělo své.“

v katolické církvi musíte jít za knězem, kněz jde za papežem, papež jde za Marií a Marie jde za Ježíšem a Ježíš jde za Otcem. Vytvořili zvrácený systém, který je zcela v rozporu s uctíváním Hospodina v této době. Katolická církev nedávno promluvila na konto muslimů, že jsou násilní, a že ti, kdo uctívají Boha, nemůžou konat žádné násilí. Ale nejnásilnější církví nebo organizací na tváři země je římskokatolická církev. Pronásledovali a zabili každého, kdo se jim v minulosti postavil do cesty. A tak tomu je dokonce i v dnešní době.

Možná vám řeknu něco, co vás bude šokovat. Martin Luther vyšel z katolické církve a požehnal nám tím, že vydal Bibli v německém jazyce. Bůh mu dal do mysli jednu myšlenku, a sice, že jsme ospravedlněni skrze víru v Ježíše Krista, v krev Ježíše Krista. Jinými slovy, mezi námi a Bohem není žádný prostředník, nemusíme chodit ke knězi ani k Marii, abychom se dostali k Ježíši a Otci. Ale víte, že Martin Luther nikdy nepřestal být římským katolíkem? Víte, že měl v sobě tolik katolického ducha, že zavraždil 100 000 lidí? Anabaptisté... My budeme mít dnes odpoledne křest, že ano? Kdyby Martin Luther přišel na náš křest, tak nás tady všechny povraždí. Zabil 100 000 bratří, protože rozbíjeli sochy v kostelích. A tak zjišťujeme, že v něm byl duch násilí. Bůh nás očišťuje ode všech duchů, kteří se usídlili v církevních systémech, organizacích.

Když tedy mluvíme o církvi v Tyatiře, mluvíme o duchovní oblasti, duchovní dimenzi, která byla ovládána určitými duchy. Podívejte se na svoji duši. Zjišťujete, že ve vaší duši jsou věci, které jsou v rozporu s Bohem. A vy ty věci musíte předložit před sebe a říct: „Bože, odejmi ode mě tuto věc, já ji nenávidím.“ Mluvíme o hněvu. Tento duch vám říká, že na svoji zlost máte právo. Hněv je démonický duch, který ovládá lidskou duši. Nikdy nepřijímejte svůj hněv, neakceptujte ho. Jeden z duchovních zákonů je ten, že nečistý duch je nejslabší tehdy, když se projevuje, když se manifestuje. Duch smilstva je nejslabší tehdy, když se projevuje. Když ho napomenete ve chvíli, kdy se projevuje, tak od vás uprchne. Mám přítele, který byl velmi pokoušen jednou mladou dámou. Řekla mu: „Rodiče nebudou doma, budu doma sama, přijď.“ A tak k ní přišel domů a šli do ložnice. Začal se svlékat a přišel Duch Boží a napomenul ho. On vyskočil oknem a utekl pryč. Amen.

Když jste naštvaní nebo máte hněv, tak uprostřed hněvu, který ve vás vře, opakujte Boží Slovo. Váš hněv spravedlnost Boží nevypůsobí.⁴ Nikdy netrestejte své dítě, nedávejte mu proutkem, když se hněváte, když jste ovládnuti zlostí. Někdy vás dítě provokuje, a vy se rozčílíte, nazlobíte se. To není chvíle pro nápravu. Počkejte, až to opadne. Počkejte, až nad tím

⁴ Jakub 1:20 – „Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí.“

duchem zvítězíte. Pak můžete dítě napravit. Víte proč? Když budete trestat dítě ve vzteku, ten duch přeskočí. Vás opustí a vstoupí do dítěte.

Vyprávěl jsem vám, jak jsem byl zcela poddán duchu násilí a zuřivosti. Když jsem se rozzuřil, tak jsem nad sebou ztratil vládu. Ale pak do mého života přišel Ježíš a já si říkal: Už jsem v pořádku. Jednoho dne jsem někam šel a vidím, jak se tam perou dva muži. Cítil jsem se dostatečně kvalifikován na to, abych mezi nimi zjednal pokoj. A tak jsem je rozdělil, stoupl si mezi ně a říkám: „Ne, ne, ne, pánové, neperte se!“ Ale duch hněvu byl v jednom z nich tak silný, byl rozhodnut, že toho druhého zabije. Najednou jsem zjistil, že se s ním začínám tahat, abych mu zabránil, aby toho druhého zabil. Byl jsem státní úředník a domníval jsem se, že když mu řeknu, aby toho nechal, tak toho nechá. Ale on se vůbec neovládal. Začal se prát se mnou a najednou duch, který byl na něm, skočil na mě. Celé roky jsem od toho byl svobodný a měl jsem za to, že jsem naprosto v pohodě. Najednou jako bych byl zpátky na ulici, kde se bojovalo a pralo. Když jste někdy byli pouliční rváči, zabijáci, tak se vám všechny ty triky, jak to funguje, velmi rychle vrátí. Ten muž tlačil proti mně a říkal, že chce toho druhého zabít. Jak se mě snažil odtlačit, tak najednou, automaticky, podvědomě, aniž bych si to uvědomil, jsem udělal určitý tah nebo fintu, kterou jsem kdysi používal na ulici. Jak proti mně tlačil, najednou jsem ucukl zpátky na kolena, a on přese mě přelétl. Jak mi přeletěl přes rameno, tak jsem se zvedl a rozeběhl se s ním. A tak sám sobě říkám: Co tady s tím člověkem dělám? Jak přepadl, tak jsem ho chytil a s ním na ramenou jsem se rozběhl. Říkal jsem si: Opřu ho o zeď, hezky v klidu, a dám mu ponaučení, že ho mohu zatknout a že by se podle toho měl chovat. Ale když jsem doběhl ke zdi, byl jsem tehdy silný mladík, tak jsem ho zvedl nad hlavu a velmi silně s ním o tu zeď praštil. Zeď se roztříštila a on zůstal úplně omráčený, v šoku. Najednou jsem si uvědomil (všimněte si, že toto udělal křesťan), že duch zuřivosti, který byl v tom člověku, vstoupil do mě. Začal jsem ztěžka dýchat a byl jsem bez sebe. Vrátil jsem se do svojí kanceláře a celý jsem se třásl. Řekl jsem: „Bože, myslel jsem, že jsem od toho ducha osvobozen. Raději zemřu, než abych s ním žil. Nechci ho ve svojí duši.“

Bratři, poslouvejte, co říkám, protože nad některými z vás panuje hněv, a když vás ovládne hněv, jste proti Bohu. Vrátil jsem se do kanceláře a začal se modlit. Byl jsem z toho v takovém vnitřním stresu, že jsem přestal jíst, a rozhodl jsem se, že nebudu jíst do té doby, než mě Bůh vysvobodí. Písmo říká, že některý druh duchů z člověka nevyjde jinak než skrze modlitbu a půst. Ducha hněvu ze sebe nedostanete jinak než skrze půst a modlitbu. Proste Boha, aby vás vysvobodil od démona, který je ve vás. Vaše duše musí být čistá předtím, než do vás vstoupí Kristus. Rozumíte,

o čem mluvím? Budete vítězi, ale předtím musíte zvítězit nad svým otcem a matkou a svými předky, kteří jsou ve vás. Řeknu vám toto: Když zvítězíte nad duchem, který je ve vás, tak to pocítí každý člen vaší rodiny. Protože ho uvrhnete do propasti a tam bude vězněm Ježíše Krista až do dne, kdy Kristus přijde, aby soudil živé a mrtvé. Duch hněvu trápil vaši rodinu v minulosti a trápí vás. Obořte se na něj, svažte ho, uvrhňte ho do propasti a zachraňte svoji rodinu a svoje děti. Bohu buď sláva!

Pán říká ještě něco dalšího. Mluví o citech, emocích. Duch hněvu přebývá ve vaší citové oblasti, ve vašich citech. A pokud máte tohoto ducha, tak má ještě společníka – tělesnost. Něco vám řeknu. Někteří lidé se ožení nebo vdají, protože chtějí mít v manželském soužití svobodu. Víte, o čem mluvím? Dábel pracuje ve světě v dětech vzpoury v oblasti manželských vztahů. Mnoho mladých lidí se chce vdát, oženit, protože jsou přesvědčeni, že je to čas svobody a bezuzdnosti. Podívejte se se mnou na manželský slib: Budu ji milovat a ctít ji. Budu k ní mít úctu. Budu ji milovat, pečovat o ni, ctít ji, vydám jí všechny své statky. Není tam žádné místo pro sobectví. Budu její hlavou, stejně jako Ježíš Kristus je Hlavou církve. Vydám za ni svoje tělo. A ta sestra říká to samé vůči mně. Kde je zde prostor, abych ji mohl používat k uspokojení svých potřeb, aniž bych se zabýval jejími city? Aby muž byl dobrým manželem, musí být schopen mít vládu nad sebou samým. Člověk, který je svobodný, tento problém nemá, protože nemá manželku, která spí vedle něho, a on musí uplatňovat svoji zdrženlivost. Rozumíte tomu, někdy se manželka necítí dobře, není jí dobře. Někdy se cítí duchovně. Chce s vámi mluvit o Ježíši. Ale vy máte někde ve své hlavě něco jiného, máte jiné myšlenky. Jste v práci a myslí vám prolétne myšlenka, že budete mít doma skvělý čas. Když však přijдете domů, tak Boží syn, kterého jste si vzal, vaše žena, je pod vlivem Božího Ducha, Bůh s ní jedná, něco jí říká. A vy se naštvete, protože na vás nereaguje, tak jak si představujete. To mi nezní, jako že ji milujete a ctíte. Pokud ji máte v úctě, musíte ji ctít i v jejích citech. Ke spojení musí vždy dojít jenom tehdy, když se na tom oba v jednotě shodnou. A tak když máš pocit, že se potřebuješ se svou manželkou sejít, a tvoje manželka si chce číst z Božího Slova, musíš uplatnit sebeovládání a jít si s ní číst Boží Slovo. Jestli se chce modlit, musíš se naučit modlit se, i když se ti třeba modlit nechce. Pokud chce zpívat, musíš se naučit zpívat, i když se ti nechce zpívat. Cti ji, pečuj o ni. Protože to všechno v tobě vypůsobí Boží slávu, kterou nezískáš, aniž bys tyto věci praktikoval.

Proto manžel a manželka, muž a žena, rostou v Pánu. Muž, který je svobodný, je o tuto chuť svým způsobem ukrácen. Bůh stvořil mezi dvěma lidmi jednotu ne pro rozkoš, ale pro duchovní vzestup. Proto přirozenost

vaší duše, vaše emoce, musí být pod vaší vládou. Kdysi jsme mívali koně a byl velice bujný. Když se rozhodl, že se rozběhne, tak bylo potřeba, abyste na to byli pořádně připraveni. Zvedli jste nohu, abyste na něj vylezli, a než jste se vzpamatovali, tak už byl pryč. Svoje koně musíme mít pod kontrolou. Bůh vás vyučuje, učí vás, abyste měli vládu nad sebou samými.

Jako mladý muž jsem zjistil, že jsem divoký člověk, že jsem drsná bytost. Řekl jsem: „Bože, pokud nad sebou nebudu mít vládu, pak jako křesťan nepřežiji. Bože, buď mě oprav, nebo mě zabij. Nebudu jíst, dokud mě nespravíš.“ Toho dne, kdy jsem přestal jíst, jsem dostal zápal plic. Ukazují vám, jak pracuje nepřítel. Toho dne, kdy jsem se začal postit, jsem dostal zápal plic a z úst a z nosu mi začala téct krev. Tak jsem se obrátil na Boha a řekl mu: „Bože, děkuji ti za ten zápal plic, teď máš příležitost mě zabít. Pokud mě neopravíš, zde máš příležitost vzít mi život, nebudu jíst ani pít.“ Sestro Martino, jak dopadne člověk, který má zápal plic a nejí a nepije? Je to mrtvý člověk. Čtyřicet dní jsem nejedl a nepil a tekla mi krev z úst a nosu. Lidé kolem mě museli mít víru, protože já jsem byl pevně rozhodnutý nejíst ani nepít. Když jsem zakašlal, celé tělo se z nedostatku sil zmítalo v posteli. Začal jsem se propadat do hluboké jámy. Když za mnou přišel jeden bratr a uviděl mě, byl v naprostém šoku. Ale víte, co se stalo? Jednoho dne za mnou přišel Ježíš a řekl: „Dosáhl jsi svého.“ Měl jsem vizi a v ní jsem šel na horu a každý den jsem vyšel o trošku výše, až jednoho dne jsem došel na vrcholek hory. A Ježíš mi řekl: „Dosáhl jsi svého.“ Ten samý den byl zápal plic pryč!

Chci vám, bratři, říct, že bez půstu a modlitby nejste schopni Boha uctívat a zvítězit. Vaše tělo a duše jsou v protikladu vůči Božímu Duchu. Tělo se může stát vaším nepřítelem, duše se může stát vaším nepřítelem. Bůh chce, abyste nad svojí duší měli vládu.

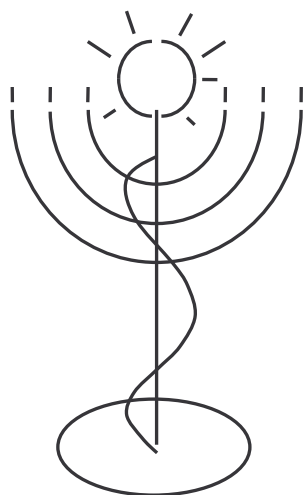
Chci tuto část uzavřít touto myšlenkou: Co to znamená mít vládu? Bůh mě vedl do půstu a během něho jsem se dostal do bodu, kdy jsem byl šíleně hladový. Chodil jsem přitom do práce a byl to 21. den půstu. V čase oběda jsem šel domů. Měl jsem takový hlad, že jsem měl pocit, že popadnu listí ze stromu a nacpu si je do úst. Musel jsem se zastavit, abych se ovládl. Potom jsem si uvědomil, že listí na stromě je plné trní, že bych snědl trní. Udělal jsem pár kroků a vstoupil na takový dvorek. Tam jsem uviděl přivázané tele. V tom hladu jsem měl pocit, že to tele zakousnu. Už jste někdy byli tak hladoví, že jste byli hladem šílení? Šel jsem dovnitř, v lednici bylo jídlo. Mléko, pomerančový džus. Musel jsem se držet. Nebudu jíst ani pít. Pak jsem se začal modlit, a tak jsem se uvolnil a bylo mi pak dobře.

Bůh nechce, aby se někdo postil, když nemá co jíst. To není půst. Bůh chce, abyste se postili, když máte jídlo. Pokud máte jídlo, a přesto nejíte,

učíte se ovládat svoji duši. Někdo se proti vám postaví, něco řekne, a vy se chystáte na něj vycenit zuby, ale pak se ovládnete. Udržíte se. Protože slova vašich úst vás samé odsoudí. Přišla do vaší mysli, ale nikdy jste je nevyslovili. Dábel od vás uteče. Jediný způsob, jak můžete získat vládu nad svojí duší, je skrze modlitbu a půst. Buď chvála Hospodinu.

Pojďme se podívat, kde jsme byli v Tyatiře.

Verš 18: „...kterýž má oči jako plamen ohně, a jehož nohy podobné jsou mosazi.“ Když si otočíte do první kapitoly, najdete tam tutéž věc. Jan byl na ostrově Patmos. Verš 12: „I obrátil jsem se, abych viděl ten hlas, kterýž mluvil se mnou, a obrátiv se, uzřel jsem sedm svícňů zlatých.“ Nakreslím vám, co Jan viděl.

Viděl svícen a v prostředním stojanu – čteme 13. verš: „A uprostřed těch sedmi svícňů podobného Synu člověka, oblečeného v dlouhé roucho, a přepásaného na prsech pasem zlatým.“ Ježíš Kristus stál v prostředním stojanu. Verš 14 a 15: „Hlava pak jeho a vlasové bílí, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho jako plamen ohně. Nohy pak jeho podobné mosazi, jako v peci hořící, a hlas jeho jako hlas vod mnohých.“

Co Jan viděl? Viděl Krista v církvi. Víte, když Bible mluví o pacholíkovi, o církvi pacholíka, tak mluví o Kristu, který povstává ve vašem středu, vychází z vás. I když jste lidé, budete Kristus. Kristus bude chodit, mluvit, zjevovat sám sebe ve světě skrze lidi. To je Boží cíl a záměr. Kristus stojící v prostředním prutu, stojanu, je církev poslední doby, to je církev těch, kteří vítězí. Jeho nohy, jako by prošly plamenem ohně, a Jeho oči svítily pronikavě jako oči soudce. A to je to, co Bůh dělá v této době – přichází v tom prostředním stojanu, prutu. Ostatní církve budou jaksi „viset“ na prostřední církvi. Proto se tam říká: „Andělu církve té a té piš...“ protože vás Bůh pomazává, abyste byli andělem neboli poslem pro ostatní. Boží vůlí je spasit, zachránit ostatní církve, všechny lidi v různých jiných církvích – jejich cesta nevede do pekla. Božím způsobem jejich záchrany je dát povstat jedné církvi, dát jí moc a použít ji k záchraně jiných. Je možné, že než se k vám znovu vrátím do Česka, že se tyto věci naplní. Je možné, že atomové bomby začnou padat dřív, než se sem znovu vrátím. Pokud to tak je, tak musíte pochopit, že Bůh zachrání určitý lid, aby zachránil ostatní. Proto jsem říkal: Andělu církve v Evropě nebo v Česku. Bůh přichází do vás ve svojí plnosti proto, abyste byli schopni zachránit

zbytek světa slovem. Někdo řekne: To je tak veliká, neuvěřitelná věc. Ale takový je Boží plán.

Dále se tam píše, že Jeho nohy byly jako nohy z mosazi, které prošly ohnivou pecí – trápením, soužením, kterým projdete. Bratři, okolo bude hlad. Zásobování potravinami bude zničeno. Nebudete schopni někam jít a něco natrhat, protože bude všude vysoká radiace. Bůh bude muset církvi nadpřirozeně požehnat tím způsobem, že budete mít jídlo, požehnáte ho, očistíte ho a budete schopni ho požívat. Budete součástí utrpení, budete trpět s lidmi. Rozumíte tomu? Píše se, že budou sloužit v popelu a žíněném pytlí. Nebude to žádný piknik, zatímco ostatní trpí. Budete trpět, ale budete mít moc snést utrpení a budete mít moc pomáhat ostatním. A tak čteme, že nohy procházejí ohnivou pecí utrpení a přitom nesou další církve. Buď sláva Bohu.

Uzavřeme tím, že dočteme zbytek textu: *„Známt' skutky tvé, i lásku, i přisluhování, i věrnost, i trpělivost tvou, a skutky tvé, i ty poslední větší nežli první. Ale mámt' málo proti tobě, že necháváš ženy Jezábel, kteráž se býti praví prorokyní, aby učila a svozovala služebníky mé, aby smilnil, i a jedli modlám obětované.“* (Verš 19 a 20) Řeknu vám, co byste měli udělat. Až se vrátíte domů, prozkoumejte svůj dům a ujistěte se, že v domě nemáte žádné knihy Jezábel. Prohledejte své domy a ujistěte se, zdali v šatnících nemáte oblečení Jezábel. Projděte své domy a podívejte se, jestli pořád ještě nemáte doma rtěnky, všelijaké makeupy a podobné náčiní Jezábel. Prohledejte svoje domy. Víte, když mi sestra přinesla tu knihu, já osobně bych ji mohl hned spálit. Řada knih, které byly vydány nejrůznějšími kazateli, jsou knihy vycházející z čarodějnictví. V mnohých z nich jsou velmi dobré věci, ale je to směsice. To je to, co Bůh nazývá smilstvem. Když je čtete, je to, jako by je vaše duše pojídala. Brání a narušují působení Krista ve vašich duších a domech. Bůh chce, abychom se prolomili, abychom se dostali výše, abychom vykázali Jezábel ze svých životů.

A nyní to zaslíbení. Dvacátý první verš: *„Ale dalt' jsem jí čas, aby pokání činila z smilstva svého, avšak nečinila. Aj, já uvrhnu jí na lože i ty, kteříž cizoloží s ní, v ssoužení převeliké, jestliže nebudou činiti pokání z skutků svých.“* Někdy říkáme: Ti lidé jsou Boží mužové, velcí mužové. Ale Bůh jim dává čas k pokání. Ve městě Kansas City došlo k jednomu velkému setkání těchto bratrů. Setkal jsem se s nimi a řekl jsem: „To, co se tady děje, není z Boha. Změňte svoje nasměrování.“ Jeden z nich, který o sobě říká, že je Boží prorok, se na mě obořil. Byl jsem překvapen, když jsem viděl další lidi, jak prorokovali – neměl jsem jistotu, zdali mluví z Boha, přestože mnozí mluvili velké věci. Ti všichni se postavili proti tomu, co mi Bůh říkal. Dva z největších proroků řekli svým lidem: „Pokud

někdo přijde na vaše shromáždění a bude říkat, že Ježíš Kristus má velmi brzo přijít, tak vezte, že to není z Boha, protože Kristus má ještě víc než třicet let na to, aby přišel.“ Takže mě odmítli a krátce nato jsem četl v New York Times – byl z toho veliký skandál, když je odhalili – že jsou homosexuálové. Sloužili na tom shromáždění jako dva muži, ale ve skutečnosti to byli homosexuálové, kteří byli spolu. Rozumíte? Sloužili jako muž a žena. Byli to homosexuálové. Když si vezmete jejich knihy a sníte je, tak jíte všechnu tu démonskou směsici. Padli už před dávnou dobou. A Bůh říká: „Vyvrhněte Jezábel ze svého středu, z vašeho systému.“ Některé jejich knihy musíte přestat číst, protože vám brání, abyste šli kupředu s Bohem.

Verš 23: *„A syny její zmordují smrtí; i zvědíť všechny církve, žeť jsem já zpytatel ledví i srdce, a oplatím vám jednomu každému podle skutků vašich. Vámt' pak pravím i jiným Tyatirským, kteřížkoli nemají učení tohoto, a kteříž nepoznali hlubokosti satanovy, jakž říkají: Nevložímt' na vás jiného břemene. A však to, což máte, držte, dokudž nepřijdu. Kdož by pak vítězil, a ostříhal až do konce skutků mých, dám jemu moc nad pohany.“*

Jinými slovy, učiní vás součástí společenství pacholíka, abyste vládli a kralovali. Bůh vám požehnej. Děkuji vám za to, že jste byli tak trpěliví. Amen.